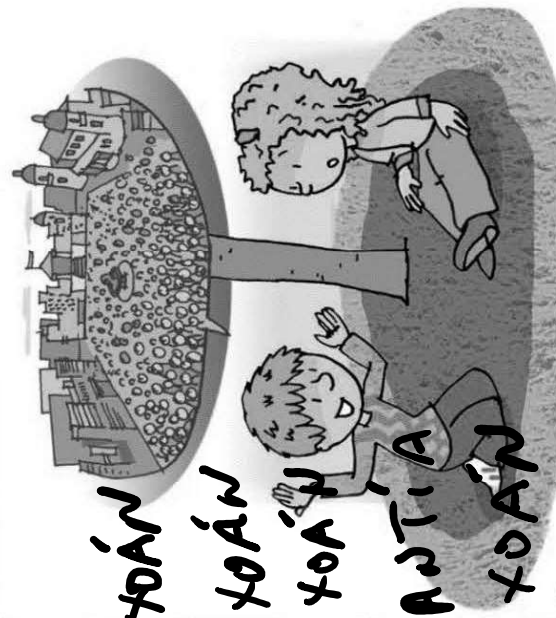

Le o poema. Agora volve a ler cada unha das estrofas encadradas en verde e explica coas túas palabras o que conta. Por último, fai os exercicios relacionados.

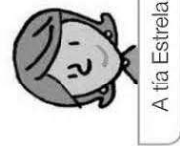
Sabes que dixo a tía Estrella?

- 1 Falaban Antía e Xoán á sombra da laranxeira unha tarde de verán.
- 2 -Sabes que dixo a tía Estrella? Que ten a cidade unha praza onde colle a vila enteira!
- 3 -Ti non cres que esaxerou? A cidade non é xigante, non hai praza semellante!
- 4 -E dixo que os rañaceos lles fan cóxegas ás nubes aló no alto do ceo!
- 5 -Debe de estar tola! Que barbaridade... (Contouche unha boa troia!)
- 6 -Pode ser que esaxerase... Temos que ir alí un día e pescudar a verdade.

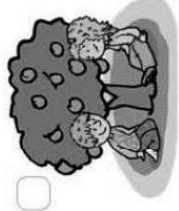

-Os dous xuntos? Máis non se fale!

1 Arrodea os personaxes que interveñen na conversa anterior.

2 Marca. Onde se atopaban os rapaces se estaban á sombra da laranxeira?

Debaixo da laranxeira.

Enriba da laranxeira.

3 Relaciona cada palabra da lectura co seu significado.

- rañaceos
- barbaridade
- trola
- pescudar

- Aquilo que se presenta como certo, pero é falso.
- Investigar para chegar a saber algo.
- Dito sen sentido, contrario á razón.
- Edificio que alcanza unha grande altura.

4 Que cres que quere dicir a oración Os rañaceos fanlles cóxegas ás nubes? Arrodea a opción adecuada.

- Os rañaceos son tan altos que parecen chegar ás nubes.
- Os rañaceos móvense co vento e por iso fanlles cóxegas ás nubes.

5 Escribe a carón de cada afirmación se é verdadeira ou falsa.

- 1 Unha mañá de primavera, Xoán e Antía faláron sobre a cidade.
- 2 Xoán explicoulle a Antía o que a tía Estrella lle contara sobre a cidade.
- 3 A tía Estrella dixo que nunha praza da aldea collía a cidade enteira.
- 4 Antía pensaba que o que contaba Estrella da cidade era certo.
- 5 Xoán cría que quizais a tía Estrella esaxerara ao falar da cidade.

1
2, 3, 4
2, 5
6